KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 11. marts)

par Vācijas valsts atbalsta shēmu, ko īsteno kā zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumu atbrīvojumu no nodokļa par naftas produktiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 860)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2008/715/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus saskaņā ar minētajiem noteikumiem un ņemot vērā šos apsvērumus ([1]),

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2005. gada 19. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 20. aprīlī, Vācija paziņoja par pasākumu nodokļa atmaksāšanai zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumiem 2005. un 2006. gadā. Uz šo pasākumu attiecas atlikšanas klauzula, tāpēc pasākuma īstenošana ir atkarīga no Komisijas atļaujas. Šī lieta tika reģistrēta ar numuru N 189/05.

(2) Šis pasākums ir tādas nepaziņotas atbalsta shēmas (2001–2002) pagarinājums, kas arī tika izveidotas, pagarinot nepaziņotu atbalsta shēmu (2003–2004). Abi nepaziņotie pasākumi tika reģistrēti nepaziņotu atbalstu reģistrā ar numuru NN 36/05.

(3) Nosūtot 2005. gada 20. oktobra vēstuli, Komisija uzsāka oficiālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ([2]). Vācija 2005. gada 22. novembra vēstulē iesniedza savus apsvērumus šajā sakarībā. Komisija saņēma vairākas ieinteresēto personu piezīmes. Vācija par šīm piezīmēm sniedza komentārus 2006. gada 14. jūnija vēstulē, kā arī papildu informāciju 2007. gada 12. decembra vēstulē.

II. APRAKSTS

(4) Pieņemot Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem [*Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes*], Vācija 2001. gada 16. augustā uz diviem gadiem samazināja nodokļa likmi kurināmajam (šķidrajam kurināmajam, dabasgāzei, sašķidrinātajai gāzei), kas tiek izmantots siltumnīcās un citās segtajās platībās. Atbalsts tika piešķirts nodokļa atmaksājuma veidā.

(5) Vācijas 2002. gada 23. decembra Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu [*Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform*] nodokļa atmaksājums, kas sākotnēji bija piešķirts par laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim izmantoto kurināmo, tika pagarināts līdz 2004. gada 31. decembrim.

(6) Pieņemot 2004. gada 9. decembra Likumu par direktīvas transponēšanu *[Richtlinien-Umsetzungsgesetz]*, Vācija plānoja nodokļa atmaksājumu saglabāt līdz 2006. gada beigām un paziņoja par šā pasākuma pagarināšanu kā par valsts atbalstu N 189/05.

(7) Tabulās, kas iekļautas I pielikumā, ir apkopotas atmaksātā nodokļa summas un to finansiālā ietekme uz zemstikla kultūru audzēšanu, salīdzinot ar citām lauksaimniecības jomām.

(8) Pamatojoties uz turpmāk minētajiem iemesliem, Komisija ir uzsākusi oficiālās izmeklēšanas procedūru.

(9) Pasākums ir valsts atbalsts. Vācija paziņoja, ka šajā gadījumā jāpiemēro izņēmuma noteikumi atbilstīgi Padomes direktīvām par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem (Direktīva 92/81/EEK, no 2003. gada aizstāta ar Direktīvu 2003/96/EK). Saskaņā ar šīm direktīvām dalībvalstis varētu samazināt nodokļa likmi naftas produktiem, ko izmanto dārzkopībā.

([1]) OV C 67, 18.3.2006., 23. lpp.
([2]) Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(10) Komisija šo viedokli apšaubīja. Atbilstīgi minētajām direktīvām, un jo īpaši Direktīvai 2003/96/EK, nodokļu pasākumiem, ko var pieņemt dalībvalstis, jābūt saderīgiem ar Kopienu tiesībām, un izņēmuma noteikumi nedrīkst būt pretrunā konkurences noteikumiem. Šie pasākumi nedrīkst ietekmēt iekšējā tirgus netraucētu darbību un izraisīt konkurences kropļojumus.

(11) Turklāt šis atbalsts acīmredzami šķita kropļojam konkurenci, jo mazāks nodokļu slogs energoproduktiem tik energoietilpīgā nozarē kā zemstikla kultūru audzēšana tieši ietekmēja ražošanas izmaksas, kā arī konkurētspēju.

(12) Tika uzsvērta šā nodokļa atmaksājuma selektīvā piešķiršana, jo dārzkopības nozarē tika nodalīta audzēšana atklātā laukā un segtās platībās.

(13) Komisija norādīja, ka dalībvalstīm ir iespēja piešķirt nodokļu atvieglojumus, taču tas jāveic saskaņā ar konkurences noteikumiem. Šajā posmā šķita, ka valsts atbalsta shēmā nav ietverti noteikumi, kas dalībvalstīm ļautu piešķirt šāda veida atbalstu.

(14) Komisija šajā posmā uzskatīja, ka šis pasākums ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

III. **VĀCIJAS APSVĒRUMI**

(15) Vācija iesniedza apsvērumus gan par lietu, gan par procedūru.

(16) Pēc Vācijas domām, nodokļa likmes samazinājums nebija selektīvs; tas izrietēja no lietas būtības, jo kurināmais tiek izmantots tikai segtās platībās.

(17) Tomēr, ja varētu konstatēt selektivitāti un tāpēc būtu piešķirts valsts atbalsts, to varētu pamatot ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Īpašs valsts atbalsta tiesiskais pamatojums izriet no Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkta f) apakšpunkta, kā arī no secīgās Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 3. punkta. Vācija uzskata, ka runa bija par "dalībvalstīm [šajās direktīvās] piešķirto pilnvaru īstenošanu …". Tas radītu pretrunu, ja Komisija, kas ierosināja šīs direktīvas, pārmestu Vācijai to, ka pasākums apdraud kopējo tirgu. Pēc Vācijas domām, minētajās direktīvās iestrādātie konkurences noteikumi nav prioritāri.

(18) Pēc Vācijas domām, ir jāpiemēro 52. punkts Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai ([3]), jo pašreizējais nodoklis ir būtiski palielināts. Likums par nodokli naftas produktiem [*Mineralölsteuergesetz*, saīsināti *MinöStG*] vai Likums par nodokli energoresursiem [*Energiesteuergesetz*, saīsināti *EnergieStG*], kas ir to aizstājis, jāuzskata par spēkā esošo dabas resursu nodokli. Īstenojot ekoloģisko nodokļu reformu, no 1999. gada 1. aprīļa tika būtiski palielinātas minētajā tiesību aktā noteiktās energoresursu nodokļa likmes, kā redzams pievienotajā pārskatā (I pielikums).

(19) Šā regulējuma mērķis ir, apliekot ar nodokļiem energoresursus, palielināt pieprasījumu pēc energotaupīgiem un resursus saudzējošiem ražojumiem un stimulēt videi nekaitīgu metožu un tehnoloģiju izstrādi. Tādējādi noteikumi par energoresursu aplikšanu ar nodokļiem būtiski ietekmētu vides aizsardzību.

(20) Šajā sakarā Vācija norāda uz pētījumu par energoefektivitāti zemstikla kultūru audzēšanā, kuru sagatavojis Dārzkopības uzņēmējdarbības centrs [*Zentrum für Betriebswirtschaft im Gartenbau e. V.*], kas izveidots Bioloģiskās ražošanas sistēmu institūtā [*Institut für biologische Produktionssysteme*] Leibnica universitātē Hannoverē.

([3]) OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

(21) Vācija norādīja, ka energoresursu aplikšana ar lielākiem nodokļiem īpaši apgrūtinot uzņēmumus, kas apkurina siltumnīcas vai citas segtās platības kultūru audzēšanai, to energoietilpīgā saimniekošanas veida dēļ. Tālab esot izteikts ierosinājums ieviest nodokļu atvieglojumus, lai uz laiku atvieglinātu šo uzņēmumu stāvokli. Šī vajadzība esot bijusi aktuāla arī pēc 2002. gada 31. decembra – dienas, kad sākotnēji bija jābeidz piemērot samazināto nodokļa likmi. Tāpēc Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu tika noteikts, ka samazinātas nodokļa likmes piemērošana tiek pagarināta līdz 2004. gada 31. decembrim. Lai arī 2005. un 2006. gadā ņemtu vērā īpaši smago konkurences situāciju, kādā atrodas lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumi, kas apkurina siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, tika paredzēts samazinātu nodokļa likmi piemērot arī minētajā laikposmā.

(22) Pēc Vācijas domām, Kopienas pamatnostādņu 52. punktā paredzētie priekšnosacījumi ir izpildīti. Tāpēc Kopienas pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktu var izmantot kā tiesisko pamatojumu valsts atbalstam, kas laikposmā no 2001. līdz 2006. gadam piešķirts nodokļa likmes samazinājuma veidā.

(23) Ja nodokļa likmes samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli, kas harmonizēts atbilstīgi Direktīvai 92/81/EEK vai Direktīvai 2003/96/EK, samazinātā nodokļa likme ir saderīga ar kopējo tirgu, ja tā nav zemāka par attiecīgo minimālo nodokļa likmi. Tas pats (proti, saderība ar kopējo tirgu) attiecas uz nodokļa likmes samazinājumu, ja runa nav par Kopienas nodokli, vismaz tajos gadījumos, kad samazinātā nodokļa likme pārsniedz 20 % no iekšzemes nodokļa.

(24) Turklāt Vācija paskaidroja, ka jau saistībā ar likumprojektu ekoloģiskā nodokļa reformas uzsākšanai tika rīkotas apspriešanās par nodokļu atvieglojumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apkurina siltumnīcas vai citas segtās platības kultūru audzēšanai, jo energoietilpīgā saimniekošanas veida dēļ tos īpaši ietekmē lielāki nodokļi. Tā kā likuma tekstu ļoti īsā laikā bija jāizskata parlamentā un tam sākotnēji bija jāstājas spēkā jau 1999. gada 1. janvārī, lauksaimniecību un mežsaimniecību bija plānots iekļaut ražojošām nozarēm paredzētajā nodokļu atvieglojumu mehānismā. Attiecīgais nodokļa samazinājums bija jāievieš ar atsevišķiem grozījumiem Likumā par nodokli naftas produktiem; šie grozījumi stājās spēkā 2001. gada 1. janvārī. Savukārt samazinājuma piemērošanas termiņa pirmā pagarināšana, kas attiecās uz laikposmu no 2003. līdz 2004. gadam, bija jāiestrādā Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu.

(25) Vācija apgalvoja, ka pēc iepriekšējās sazināšanās ar Komisiju tai ir radies iespaids, ka attiecīgais nodokļa likmes samazinājums ir likumīgs. Jo īpaši tā norādīja uz Komisijas mutiskiem izteikumiem darba grupas "Konkurences apstākļi lauksaimniecībā" sēdē, kas notika 1999. gada 26. un 27. oktobrī. Katrā ziņā Komisijai lietas apstākļi kļuva zināmi, vēlākais iepazīstoties ar Vācijas 2001. gada 29. augusta paziņojumu, tā ka tai jau tobrīd bija iespējas izvērtēt samazinātās nodokļa likmes saderību ar kopējo tirgu. Vācija atsaucās uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 [4] 10. panta 1. punktu un 14. panta 1. punkta otro teikumu. Iespējama atbalsta atgūšana nebūtu saderīga ne ar tiesiskās paļāvības un juridiskās noteiktības principiem, ne ar labas pārvaldības principiem. Ieinteresēto personu piezīmes, pēc Vācijas domām, liecināja, ka viņu cerības bija pamatotas.

IV. **IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES**

(26) Ieinteresētās personas būtībā izteica tos pašus argumentus, ko jau bija iesniegusi Vācija. Pēc viņu domām, pasākumi nebija selektīvi arī tāpēc, ka tie bija pieejami visiem lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apsaimnieko siltumnīcas un segtās platības. Tāpat tika norādīts, ka tirdzniecība Kopienā netiek ietekmēta. Attiecīgajos gados siltumnīcu kultūru platības ir samazinājušās un konkurējošu izstrādājumu imports Vācijā palielinājies. Turklāt Vācijas ražošanas apjomi bija niecīgi, salīdzinot ar Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dārzeņiem. Atklāta lauka un siltumnīcu kultūras arī tieši nekonkurē savā starpā un vairumā gadījumu nav aizvietojamas. Ja tiek sniegts valsts atbalsts, to var pamatot ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo tas ir paredzēts dārzkopības attīstībai. Tas ļauj pielāgoties pieaugušajām energoresursu cenām un samazina konkurences kropļojumus, kuru iemesls ir būtiski zemākas energoresursu bruto cenas citās dalībvalstīs un kuri negatīvi ietekmē Vācijas ražojošos uzņēmumus. Nevar būt runa par konkurences kropļojumiem, ko rada Vācijas

[4] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

sniegtais valsts atbalsts. Tieši pretēji – (daļēji) tiek izlīdzināti jau pastāvoši konkurences kropļojumi, kas negatīvi ietekmēja Vācijas zemstikla kultūru audzētājus. Ierobežotā termiņa dēļ šie pasākumi ļoti stimulēja attiecīgo nozari pielāgoties pieaugošajām energoresursu cenām un veikt attiecīgus ieguldījumus, īstenojot enerģijas taupīšanas un racionalizēšanas pasākumus. Tāpēc attiecīgajiem pasākumiem bija jābūt pieļaujamiem, jo citādi Direktīvas 92/81/EEK un Direktīvas 2003/96/EK mērķi tiktu apieti vai nepieļaujami sašaurināti. Papildus, norādot uz Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā *RSV* ([5]), tika apgalvots, ka atbalsta saņēmēja tiesiskās paļāvības aizsardzība būtu pretrunā iespējamai valsts atbalsta atgūšanai, jo Komisija par valsts atbalstu zināja jau 2001. gada 29. augustā, taču tikai ar 2005. gada 20. aprīļa pieprasījumu sniegt informāciju tas kļuva par valsts atbalsta tiesiskuma izmeklēšanas procedūras priekšmetu. Turklāt, ja atbalsts tiktu atgūts, daudzi uzņēmumi varētu kļūt maksātnespējīgi.

V. **PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS**

(27) Saskaņā ar 43. pantu 1996. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju ([6]) EK līguma 87., 88. un 89. pants attiecas uz regulā minēto izstrādājumu ražošanu un tirdzniecību ar tiem. Tātad augļu un dārzeņu ražošanai un tirdzniecībai piemēro Kopienas noteikumus par valsts atbalsta piešķiršanu.

(28) Saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(29) Kā noteikts Tiesas spriedumos, lai izlemtu jautājumu, vai pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta nozīmē, ir jānosaka, vai atbalsta saņēmējs uzņēmums gūst ekonomiskas priekšrocības, kuras tas nebūtu guvis parastos tirgus ekonomikas apstākļos ([7]), un vai uzņēmums šādi tiek atbrīvots no izmaksām, kas parastos apstākļos tam būtu jāsamaksā no saviem līdzekļiem ([8]).

(30) Pasākums, ko īsteno nodokļa atmaksājuma veidā, sniedz atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem priekšrocības, kas izpaužas kā mazāks nodokļu slogs. Šādi tiek ietaupītas izmaksas, kas parastos apstākļos uzņēmumiem būtu jāsedz no saviem līdzekļiem. Konkrētiem uzņēmumiem, proti, lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apsaimnieko siltumnīcas un segtās platības, atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem.

(31) Valsts atbalsts netiek piešķirts visiem uzņēmumiem, tātad tas ir selektīvs. No tā izriet, ka tas ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(32) Nodokļa atmaksājums var radīt konkurences kropļojumus ([9]) un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm ([10]).

(33) Vācija ir nozīmīgs siltumnīcu produktu ražotājs. Kā liecina turpmāk norādītie statistikas dati, būtiska ir arī tirdzniecība ar šādiem produktiem.

([5]) Lieta 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV* pret Komisiju, *ECR* [1987], 4617.

([6]) OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

([7]) Lieta C-39/94 *SFEI* u.c., *ECR* [1996], I-3547, 60. punkts.

([8]) Lieta C-301/87 Francija pret Komisiju, *ECR* [1990], I-307, 41. punkts.

([9]) Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru viena uzņēmuma konkurences situācijas uzlabošanās, pamatojoties uz valsts atbalstu, principā nozīmē konkurences kropļojumus attiecībā pret konkurējošiem uzņēmumiem, kas nesaņem šādu atbalstu (lieta C-730/79, *ECR* [1980], 2671, 11. un 12. punkts).

([10]) Skatīt turpmāk minētos statistikas datus (avots: *Eurostat*).

	2001	2002	2003	2004	2005
Dārzeņi					
Imports					
Vērtība (tūkst. EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Apjoms (tonnas)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
Eksports					
Vērtība (tūkst. EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Apjoms (tonnas)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Ziedi					
Imports					
Vērtība (tūkst. EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Apjoms (tonnas)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
Eksports					
Vērtība (tūkst. EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Apjoms (tonnas)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Vācijas siltumnīcu produkti konkurē ar citu dalībvalstu siltumnīcu produktiem. Vācija un ieinteresētās personas to ne tikai neapstrīdēja, bet pat norādīja, ka zemstikla kultūru audzētāji tika atbrīvoti no nodokļa tieši tāpēc, lai uzlabotu to spēju konkurēt ar Nīderlandes konkurentiem, kuriem saskaņā ar šo pašu informāciju ir izdevīgāki ražošanas apstākļi zemākas energoresursu bruto cenas dēļ. Tātad pastāv tieša konkurence. Tāpēc nav būtisks arī kādas ieinteresētās personas apgalvojums, ka siltumnīcu produkti tieši nekonkurē ar atklātā laukā audzētiem produktiem, jo Vācijas siltumnīcu produkti tieši konkurē ar citu dalībvalstu, tostarp Nīderlandes, siltumnīcu produktiem.

(35) Tādējādi atbrīvojums no parasti maksājamiem nodokļiem var radīt konkurences kropļojumus. Turklāt nav nozīmes apsvērumam, ka citās dalībvalstīs ir izdevīgākas energoresursu cenas ([11]). Pat pieņemot, ka sākotnējās situācijas šā ražošanas faktora dēļ būtu atšķirīgas, tas nemaina apstākli, ka Vācijas piešķirtais nodokļa atmaksājums var radīt konkurences kropļojumus.

(36) Atbalsts var arī ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Par to liecina arī nozīmīgās tirdzniecības plūsmas, kā redzams iepriekš minētajā tabulā. Pat pieņemot, ka kultūraugu platības tiešām ir samazinājušās un imports Vācijā pieaudzis, kā tika minēts, tas nebūt nepierāda to, ka nav radušies tirdzniecības traucējumi. Nav izslēgts, ka, neveicot attiecīgo pasākumu, kultūraugu platības būtu samazinājušās vēl vairāk un imports uz Vāciju būtu vēl lielāks. Tā kā Kopienas iekšējā tirdzniecība ar siltumnīcu produktiem iekļauj arī Vāciju, vairs nav svarīgs jautājums par to, cik nozīmīgi ir Vācijas ražošanas apjomi.

(37) Tomēr EK līguma 87. panta 1. punktā paredzētais valsts atbalsta piešķiršanas aizliegums nav spēkā bez izņēmumiem. Komisija pārbaudīja, vai būtu jāpiemēro kāds no izņēmumiem vai atbrīvojumiem no vispārējā valsts atbalsta sniegšanas aizlieguma saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu.

(38) Neatkarīgi no tā, kas ir šā atbalsta saņēmēji, šajā gadījumā netiek ņemti vērā EK līguma 87. panta 2. punktā minētie izņēmuma apstākļi attiecībā uz sociālo atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem, atbalstu, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, un atbalstu, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos.

([11]) Skatīt Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu lietā 173/73 Itālija pret Komisiju, *ECR* [1974], 709, 36.-40. punkts.

(39) Komisija uzskata, ka šai atbalsta shēmai nav piemērojami EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktie apstākļi, kuros var atbrīvot no aizlieguma piešķirt atbalstu attīstībai konkrētos apgabalos, jo attiecīgais pasākums nav atbalsts, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs.

(40) Attiecībā uz EK līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem apstākļi, em kuros var atbrīvot no aizlieguma piešķirt atbalstu, jānorāda tikai tas, ka attiecīgais nodokļu režīms neveicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs un arī nenovērš nopietnus traucējumus Vācijas Federatīvās Republikas tautsaimniecībā. Turklāt tas neveicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, kā minēts EK līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā.

(41) Šajā sakarā Komisija norāda, ka ne Vācija, ne ieinteresētās personas izmeklēšanas procedūras gaitā nav atsaukušās uz iepriekš minētajiem izņēmuma apstākļiem vai apstākļiem, kuros atbrīvo no atbalsta sniegšanas aizlieguma.

(42) Tādējādi vienīgais vērā ņemamais iemesls atbrīvošanai no atbalsta sniegšanas aizlieguma ir minēts 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, kurā teikts, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs tāds atbalsts, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

(43) Attiecīgajiem pasākumiem piemēro ([12]) Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ([13]) (turpmāk "Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā").

(44) Tomēr ne Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā, ne citi tiesību akti lauksaimniecības jomā attiecībā uz iepriekš minētajiem pasākumiem atklāti neparedz izņēmumus vai atbrīvojumu no EK līguma 87. panta 1. punktā paredzētā atbalsta sniegšanas vispārējā aizlieguma. Turklāt Komisija secina, ka šajā gadījumā attiecībā uz ieguldījumu atbalstu Kopienas pamatnostādņu 4. punkts nav piemērojams. Nodokļa atmaksājums nav saistīts ar ieguldījumu veikšanu.

([12]) Komisijas paziņojums par noteikumu pieņemšanu, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai, OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

([13]) OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp., labotā redakcija OV C 232, 12.8.2000., 17. lpp.

(45) Vācija un dažas ieinteresētās personas uzskata, ka īpašs atbalsta tiesiskais pamatojums izriet no Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkta f) apakšpunkta, kā arī no to aizstājošās Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 3. punkta, turklāt to pieļauj Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā, konkrēti to 3.4. punkts.

(46) Direktīvas 2003/96/EK 15. un 24. apsvērumā ir noteikts, ka pasākumiem, ar kuriem tiek ieviestas atšķirīgas nodokļa likmes, jāatbilst iekšējā tirgus un konkurences noteikumiem, lai neradītu konkurences traucējumus. Turklāt konkurences noteikumu obligāta piemērošana ir nostiprināta Direktīvas 2003/96/EK 26. pantā, kurā dalībvalstīm ir prasīts atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam informēt par tādiem saskaņā ar direktīvu veiktiem pasākumiem kā nodokļu atmaksājumi, ja tie ietver valsts atbalstu. Minētajā pantā nepārprotami norādīts, ka informācija, kas uz šīs direktīvas pamata sniegta Komisijai, neatbrīvo dalībvalstis no paziņošanas pienākuma atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam.

(47) Tas pats attiecas uz Direktīvu 92/81/EEK, kuras apsvērumos (proti, 6. apsvērumā) ir precizēts, ka dalībvalstīm tiek piešķirta iespēja fakultatīvi piemērot noteiktus atbrīvojumus, ja tie neizraisa konkurences kropļojumus. Direktīvas 8. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis, "neskarot citus Kopienas noteikumus", var piešķirt neierobežotus vai ierobežotus atbrīvojumus no nodokļa vai nodokļa likmes samazinājumus. Šajā sakarā Komisija norāda, ka tās kompetence valsts atbalsta jautājumos tieši izriet no EK līguma. Komisijas kompetenci šajā jomā nevarētu ietekmēt iespējami Kopienas tiesību akti.

(48) Ja Vācija uzskata, ka nodokļa atmaksājums ir "dalībvalstīm [šajās direktīvās] piešķirto pilnvaru īstenošana", tad Komisija iebilst, ka tas ir iespējams tikai saskaņā ar iepriekš minētajiem nosacījumiem. Turklāt Vācija norāda, ka tas būtu pretrunīgi, ja Komisija, kas bija šo direktīvu ierosinātāja, pārmestu Vācijai to, ka pasākums apdraud kopējo tirgu. Pirmkārt, Vācija nav paziņojusi, ka atbilstīgi Komisijas interpretācijai nav paredzētas iespējas faktiski piemērot minētās direktīvas. Protams, Komisija neizslēdz to, ka uz direktīvu pamata var veidoties situācijas, kas vienlaikus atbilst godīgas konkurences prasībām. Taču Komisija norāda, ka atbilstīgi pašreizējai situācijai nodokļu tiesību aktu tuvināšanas jomā direktīvās nodokļu atvieglojumi tiek vienīgi pieļauti. Tie nav obligāti noteikti.

(49) Vācija apšauba to, ka attiecīgo direktīvu konkurences aspekti ir prioritāri. Saistībā ar šo argumentu jāpiebilst, ka no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka katrā ziņā – tātad arī tad, ja prioritātes nav, – saskaņā ar EK līgumu tāds atbalsts kā minētā nodokļa atmaksājums ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgos konkurences noteikumus. Tātad var secināt, ka jautājumam par prioritātes esību vai neesību nav nozīmes ([14]).

(50) Ar EK līgumu Komisijai ir piešķirta brīvība novērtēt un izsvērt 87. panta 3. punktā minētos apstākļus atbrīvošanai no atbalsta sniegšanas aizlieguma, un attiecīgās direktīvas to nekādā veidā neierobežo.

(51) Iepriekš minēto Kopienas pamatnostādņu 3.5. punktā ir atspoguļoti politikas principi valsts atbalsta un kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Tajā ir noteikts, ka vienpusēji valsts atbalsta pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot tikai ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicināt visas nozares attīstību, un jo īpaši atbalsts, ko piešķir, pamatojoties tikai uz cenu, daudzumu, ražojuma vienībām vai ražošanas līdzekļu vienībām, ir pielīdzināms darbības atbalstam un nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(52) Kā jau iepriekš minēts, attiecīgais atbalsts nav saistīts ar ieguldījumiem, kas varētu modernizēt nozari (kā piemērus varētu minēt labāku siltumizolāciju vai ieguldījumus efektivitātes paaugstināšanā). Tieši pretēji – šo subsīdiju dēļ nepieciešamie pielāgojumi (piemēram, iepriekš minētie) varētu aizkavēties. Tātad nozarē saglabājas atkarība no šāda atbalsta. Attīstība nenotiek vai notiek ar attiecīgu aizkavēšanos. Pretēji atsevišķu ieinteresēto personu apsvērumiem, ne tikai nav stimula nepieciešamo ieguldījumu veikšanai, bet ar subsīdijām pat tiek samazināts pašreizējais stimuls, ko rada augstās energoresursu cenas. Tāpēc attiecīgais atbalsts uzskatāms par darbības atbalstu minētajā nozīmē.

(53) Jaunās Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ([15]) stājās spēkā tikai 2007. gada 1. janvārī. Pamatnostādņu 172. punktā ir paredzēts tās retrospektīvi piemērot nelikumīgiem nodokļa atmaksājumiem, kas piešķirti, pamatojoties uz Direktīvu 2003/96/EK. Tas pats attiecas uz nelikumīgiem nodokļa atmaksājumiem, kas piešķirti, pamatojoties uz Direktīvu 92/81/EEK. Tomēr tas ir spēkā tikai tad, ja ir izpildīti šo direktīvu nosacījumi un lauksaimniecības nozarē nav veikta diferenciācija. Tomēr, tā kā attiecīgais pasākums tika piešķirts tikai konkrētiem lauksaimniecības uzņēmumiem, 172. punkts nav pamats, kas ļautu Komisijai attiecīgo nodokļa atmaksājumu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

(54) Vācija atbalsta saderību ar kopējo tirgu vēlas pamatot ar Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai. Komisija ir ņēmusi vērā arī to, ka tiek piemērotas Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (turpmāk "Kopienas pamatnostādnes vides jomā"), konkrēti to 23. punkts un 51. un turpmākie punkti, saskaņā ar kuriem konkrētos apstākļos ir atļauts piešķirt darbības atbalstu. Kopienas 2000. gada pamatnostādnēs lauksaimniecībā, proti, to 5.6.2. punktā, ir atsauce uz Kopienas pamatnostādnēm vides jomā.

(55) Šo Kopienas pamatnostādņu vides jomā 23. punktā ir paredzēts, ka dažos gadījumos atbrīvojumus no nodokļiem vai nodokļu likmes samazinājumus, kas pozitīvi ietekmē vidi, var piešķirt konkrētu kategoriju uzņēmumiem, lai tie nenokļūtu sarežģītos konkurences apstākļos, ja šādi izņēmumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu šādu nodokļu ieviešanu vai turpmāku piemērošanu visiem izstrādājumiem.

(56) Komisija atgādina par to, ka saskaņā ar 50. punktu Kopienas pamatnostādnēs vides jomā attiecīgajiem nodokļu pasākumiem principā ir jādod nozīmīgs ieguldījums vides aizsardzībā. Ir jānodrošina tas, lai izņēmumi vai atbrīvojumi no nodokļiem kā tādi neizjauktu vispārējos mērķus.

(57) Pamatojoties uz vēlāk iesniegtajiem dokumentiem (pētījumu), Vācija pierādīja, ka, energoresursu nodokļu pieauguma dēļ ir pastāvīgi samazinājies enerģijas patēriņš un ir palielinājusies energoefektivitāte gan dārzeņkopībā, gan dekoratīvo augu audzēšanā siltumnīcās.

(58) Tāpēc Komisija pieņem, ka attiecīgie uzņēmumi apzinās nepieciešamību veikt uzlabojumus, ņemot vērā vides aizsardzību.

(59) Kopienas pamatnostādnēs vides jomā ir nošķirti jaunie nodokļi (51. punkta 1. apakšpunkts) un spēkā esošie nodokļi (51. punkta 1. apakšpunkts un 52. punkts).

(60) Likums par nodokli naftas produktiem bija spēkā, kad 2001. gada 16. augustā tajā tika izdarīti grozījumi ar Likumu par grozījumiem Likumā par nodokli naftas produktiem, ar ko tika atļauts nodokļa atmaksājums. Tāpēc tas jāuzskata par "spēkā esošu" likuma grozījumu iesniegšanas brīdī Kopienas pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunkta vai 52. punkta nozīmē.

([14]) Skatīt Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. septembra spriedumu lietā T-184/97 *BP Chemicals pret Komisiju*, *ECR* [2000], II-3145, 59. punkts un turpmākie punkti.

([15]) OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

(61) Saskaņā ar 51. punkta 2. apakšpunktu noteikumus, kas izklāstīti 51. punkta 1. apakšpunktā, var piemērot spēkā esošiem nodokļiem, ja vienlaikus ir izpildīti šādi divi nosacījumi: a) attiecīgajam nodoklim jābūt atzīstamai pozitīvai ietekmei uz vides aizsardzību un b) par atkāpēm, ko sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem, jālemj, kad pieņem nodokli, vai tām jākļūst nepieciešamām sakarā ar nozīmīgām izmaiņām ekonomiskajos apstākļos, kuru dēļ uzņēmums ir nonācis īpaši sarežģītā situācijā. Pēdējā piemērā samazinājuma apjoms nedrīkst pārsniegt to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko nosacījumu izmaiņu dēļ. Pēc tam, kad izmaksas vairs nepieaug, nodokļa samazinājums vairs nav piemērojams.

(62) Lai piemērotu 51. punkta 1. apakšpunktu Kopienas pamatnostādnēs vides jomā, vienlaikus jābūt izpildītiem gan a), gan b) punktā minētajiem nosacījumiem. Attiecībā uz b) punktā minēto pirmo alternatīvo nosacījumu, saskaņā ar kuru par atkāpēm jālemj nodokļa pieņemšanas brīdī, Komisija secina, ka visi nodokļa samazinājumi ir piešķirti tikai pēc nodokļu tiesību akta pieņemšanas, nevis tiesību akta pieņemšanas brīdī. Tātad pirmā alternatīva nav izpildīta. Otrais alternatīvais nosacījums, pirmkārt, prasa pierādījumu nozīmīgām izmaiņām attiecīgo uzņēmumu ekonomiskajos apstākļos, otrkārt, pierādījumu, ka summa, par kādu nodoklis tiek samazināts, nepārsniedz to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko nosacījumu izmaiņu dēļ. Vācija nav iesniegusi šādus pierādījumus, kas ļautu Komisijai secināt, ka minētie nosacījumi ir izpildīti. Tātad nav izpildīta arī b) punktā minētā otrā alternatīva. No tā izriet, ka 51. punkta 2. apakšpunktu nevar piemērot.

(63) Komisija ir pārbaudījusi, vai var piemērot 52. punktu. 52. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja ievērojami pieaudzis kāds spēkā esošais nodoklis un attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka dažiem uzņēmumiem nepieciešamas atkāpes, tad pēc analoģijas ir spēkā nosacījumi, kas izklāstīti 51. punkta 1. apakšpunktā par jaunajiem nodokļiem. Tāpēc jāpārbauda, vai nodokļi ir ievērojami pieauguši un vai ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti 51. punkta 1. apakšpunktā Kopienas pamatnostādnēs vides jomā.

(64) Visi spēkā esošie nodokļi ir palielināti par vismaz 20 % (sk. I pielikumu). Komisija uzskata, ka šis pieaugums uzskatāms par ievērojamu Kopienas pamatnostādņu vides jomā 52. punkta nozīmē. Komisija ņem vērā, ka saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju izņēmumi ir nepieciešami, lai zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumi, kam sniegts atbalsts, varētu pastāvēt arī turpmāk.

(65) Tomēr 52. punktu var attiecināt tikai uz tādiem nodokļa atmaksājumiem, kas nepārsniedz summu, par kādu tika palielināti sākotnējie nodokļi, citiem vārdiem sakot, uz spēkā esošo nodokļu jauno daļu. 52. punkts attiecas uz noteikumiem, kas jāpiemēro jaunajiem nodokļiem. No tā izriet, ka nodokļu pieaugums tiek vērtēts pēc analoģijas tādā pašā veidā kā jauna nodokļa ieviešana. Šo analoģiju var piemērot tikai jaunajai daļai, citiem vārdiem sakot, nodokļa palielinātajai daļai. Tikai šī metode nodrošina to, ka, novērtējot nodokļu palielinājumu, tiks ievēroti papildu kritēriji, kas jāpiemēro, novērtējot spēkā esošos nodokļus. Ņemot vērā šos priekšnosacījumus, Komisija ir izdarījusi turpmāk minētos secinājumus.

(66) Šķidrajam kurināmajam sākotnēji piemērotais nodoklis 40,90 euro par 1 000 l ir palielināts līdz 61,35 euro par 1 000 l. Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazināto nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 40,90 euro par 1 000 l), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādnēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.

(67) Dabasgāzei sākotnēji piemērotais nodoklis 1,87 euro par MWh ir palielināts līdz 3,476 euro par MWh (no 1999. gada 1. aprīļa) un līdz 5,50 euro par MWh (no 2003. gada). Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazināto nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 1,87 euro par MWh), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādnēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.

(68) Sašķidrinātajai gāzei sākotnēji piemērotais nodoklis 25,56 euro par 1 000 kg ir palielināts līdz 38,34 euro par 1 000 kg (no 1999. gada 1. aprīļa) un līdz 60,60 euro par 1 000 kg (no 2003. gada). Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazinātu nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 25,56 euro par 1 000 kg), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādnēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.

(69) Attiecībā uz atbalsta daļu, kas nepārsniedza nodokļa palielinājuma summu 1999. gadā, Komisija ir izvērtējusi arī to, vai ir izpildīti 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā minētie nosacījumi (kas jāpiemēro atbilstīgi 52. punktam).

(70) Kā noteikts 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā, lēmumi par atbrīvojumiem desmit gadu ilgam laikposmam bez samazinājuma var būt attaisnojami divos gadījumos, un minētajā punktā ir iekļauti divi nosacījumi, kam jābūt izpildītiem: a) ja samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli, tad summai, ko faktiski maksā uzņēmumi pēc samazinājuma, jāsaglabājas lielākai par Kopienas minimālo likmi, lai mudinātu uzņēmumus uzlabot vides aizsardzību; b) ja samazinājums attiecas uz vietēju nodokli, kas uzlikts, nepastāvot Kopienas nodoklim, tad uzņēmumiem, kam ir tiesības uz samazinājumu, tomēr jāmaksā *ievērojama* daļa no valsts nodokļa. Alternatīvi Kopienas pamatnostādnēs vides jomā tiek prasīta alternatīvu pasākumu veikšana (piemēram, brīvprātīgas vienošanās). Tomēr šajā gadījumā tādu nav.

(71) Attiecībā uz trim minētajiem produktiem, proti, šķidro kurināmo, dabasgāzi un sašķidrināto gāzi, sākotnēji pirms nodokļa palielināšanas 1999. gadā piemērotais nodoklis pārsniedza Kopienā noteikto minimumu.

Šķidrajam kurināmajam Kopienas noteiktā minimālā likme bija 18,00 euro par 1 000 l [16] 2001.–2003. gadā un 21,00 euro par 1 000 l [17] 2004.–2006. gadā; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 40,90 euro par 1 000 l.

Dabasgāzei Kopienas noteiktā minimālā likme bija 0,54 euro par MWh 2004.–2006. gadā; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 1,87 euro par MWh.

Sašķidrinātajai gāzei Kopienas noteiktā minimālā likme bija 0,00 euro par 1 000 kg; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 25,56 euro par 1 000 kg.

(72) Attiecībā uz citu kurināmo, uz ko 2001.–2003. gadā *neattiecās* Kopienas noteiktā minimālā likme, 51. punkta 1. apakšpunkta b) punkta otrajā ievilkumā 2001. gada Kopienas pamatnostādnēs vides jomā ir noteikts, ka atbalsta saņēmēji uzņēmumi maksā ievērojamu daļu no valsts nodokļa. Tas pamatots ar to, ka tiem nepieciešams pamudinājums uzlabot savas darbības no vides aspekta. Ņemot vērā Komisijas praksi, ir kļuvis skaidrs, ka par ievērojamu daļu principā var uzskatīt 20 % vai Kopienas minimālo nodokļa likmi, kas piemērojama enerģijas izmantojumiem, kuri ietilpst attiecīgās direktīvas darbības jomā.

(73) Pat ņemot vērā lielāko piemērojamo nodokļa likmi attiecīgajā posmā, proti, 5,50 euro par MWh 2003. gadā, 20 % robeža ir 1,10 euro par MWh, un tā ir zemāka par sākotnējo nodokli, proti, 1,87 euro par MWh.

(74) Ņemot vērā šos iemeslus, Komisija secina, ka 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, ja samazinātās nodokļu likmes nav zemākas par sākotnējo nodokli pirms 1999. gadā veiktās palielināšanas.

(75) Attiecībā uz šķidro kurināmo Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 40,90 euro par 1 000 l), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (61,35 euro par 1 000 l samazinājums līdz 40,90 euro par 1 000 l), ir saderīga ar kopējo tirgu.

(76) Attiecībā uz dabasgāzi Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 1,87 euro par MWh), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (3,476 euro par MWh samazinājums 2001. un 2002. gadā, kā arī 5,50 euro par MWh samazinājums 2003.–2006. gadā līdz 1,87 euro par MWh), ir saderīga ar kopējo tirgu.

(77) Attiecībā uz sašķidrināto gāzi Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 25,56 euro par 1 000 kg), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (38,34 euro par 1 000 kg samazinājums 2001. un 2002. gadā, kā arī 60,60 euro par 1 000 kg samazinājums 2003.–2006. gadā), ir saderīga ar kopējo tirgu.

[16] Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 5. panta 3. punktu Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu.

[17] Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 4. panta 1. punktu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvā 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļa uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

(78) Komisija secina, ka 2001.–2004. gadā atbalsts ir piešķirts, pārkāpjot EK līguma 93. panta 2. punktu (jaunajā redakcijā 88. panta 2. punkts), laikus nepaziņojot par to Komisijai un nesagaidot Komisijas lēmumu.

(79) Vācija izklāsta, ka Komisijai par atbalstu bija zināms jau kopš 2001. gada 29. augusta, taču EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija uzsāka tikai 2005. gada 22. oktobrī. Šis lēmums nākot par vēlu un, atsaucoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 1. punktu, neesot savienojams ar labas pārvaldības principiem. Tāpēc Vācija iebilst, uzskatot, ka Komisija vairs nav tiesīga izvērtēt atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

(80) Uz nelikumīgu atbalstu neattiecas Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. pantā minētie īsie izmeklēšanas termiņi. Savukārt labas pārvaldības principi ir piemērojami. Tomēr Komisija uzsver, ka Vācijai adresētajā 2002. gada 13. februāra Lēmumā K(2002) 441, galīgā redakcija, tā ir saglabājusi tiesības pārbaudīt atbalsta tiesiskumu.

(81) No Vācijas paziņojuma brīža (2001. gada 29. augusts) līdz oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanai (2005. gada 20. oktobris) Komisija nosūtīja Vācijai vismaz trīs pieprasījumus sniegt informāciju, kā arī organizēja tikšanos ar Vācijas pārstāvjiem. Tikai šajā posmā tā arī uzzināja par abiem nodokļa atmaksājuma pagarinājumiem uz diviem gadiem. Šajā pašā laikposmā Vācija nosūtīja Komisijai vismaz piecus paziņojumus ar papildu informāciju. Fakts, ka minētajā laikposmā Vācija nosūtīja Komisijai piecus paziņojumus, pierāda, ka arī pēc Vācijas domām informācija nebija pietiekami pilnīga, lai Komisija varētu pieņemt lēmumu šajā lietā. Šajā konstatējumā neko nemaina arī atsaukšanās uz spriedumu *RSV* lietā. Spriedumā izskatītais gadījums bija citāds. Minētajā lietā Komisijas rīcībā bija ne tikai detalizēta informācija par atbalstu, kas šajā gadījumā nav, bet tā jau bija pieņēmusi lēmumu par galveno pasākumu. Tātad arī, ņemot vērā attiecīgo Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru, nevar būt runa par Komisijas bezdarbību. Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 1. punkts nav pārkāpts.

(82) Attiecībā uz paziņoto atbalsta daļu (ex numurs N 189/05) ne Vācija, ne ieinteresētās personas nav īpaši norādījušas par Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 5. punktā noteikto izmeklēšanas termiņu pārkāpumiem. Turklāt Vācija nav veikusi minētās regulas 5. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

(83) Tāpēc nav nozīmes argumentiem, ko Vācija ir iesniegusi par Regulas (EK) Nr. 659/1999 konkrētu piemērošanu.

(84) Komisija norāda, ka ir jāatgūst attiecīgajā shēmā piešķirtais nelikumīgais atbalsts, kas uzskatāms par nesaderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar 14. panta 1. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [jaunajā redakcijā 88. panta] piemērošanai ([18]).

(85) Minētās regulas 14. panta 1. punktā ir noteikts: "Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu." Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas ņemt vērā ārkārtējus apstākļus, kas to pamato ([19]).

(86) Jāpārbauda, vai šajā lietā var piemērot kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, piemēram, tiesiskās paļāvības vai juridiskās noteiktības principu, lai no saņēmējiem nedrīkstētu atgūt nelikumīgu un ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu.

(87) Tiesiskās paļāvības princips ir vispārējs princips, kas ir nostiprināts Kopienas tiesībās. Lai varētu pamatoti atsaukties uz šo principu, Komisijai vispirms jāapstiprina attiecīgā pasākuma likumība. Tātad Kopienu administrācijai jāveic kāda darbība vai jārīkojas tā, lai varētu rasties pamatota tiesiskā paļāvība ([20]).

([18]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

([19]) Skatīt spriedumu lietā 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV* pret Komisiju, *ECR* [1987], 4617.

([20]) Skatīt Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens* pret Komisiju, ECR [1987], 1155, 44. punkts, un spriedumu lietā C-152-88 *Sofrimport* pret Komisiju, *ECR* [1990], I-2477, 26. punkts; Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-290/97 *Mehibas Dordtselaan* pret Komisiju, ECR [2000], II-15, 59. punkts, un spriedumu lietā T-223/00 *Kyowa Hakko Kogyo pret Komisiju, ECR* [2003], II-2553, 51. punkts.

(88) Saskaņā ar judikatūru tiesiskās paļāvības princips ir pārkāpts tad, ja apstākļu nenoteiktība un skaidrības trūkums ir radījuši pārprotamu situāciju, ko Komisijai būtu vajadzējis izskaidrot, pirms tā uzsāk jebkādus pasākumus ar nolūku panākt atbalsta atgūšanu ([21]).

(89) Vācija nav īpaši paskaidrojusi, kāpēc atbalsta atgūšana nebūtu saderīga ar labas pārvaldības principiem. Saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999 14. pantu principā ir jāatgūst nelikumīgs un par nesaderīgu uzskatāms atbalsts.

(90) Izņēmums ir tikai gadījumi, ja, atgūstot atbalstu, tiktu pārkāpts kāds Kopienu tiesību vispārējs princips. Šāds pārkāpums nav konstatējams. Jo īpaši Vācijas iespējamā tiesiskā paļāvība nebija ne pamatota, ne aizsargājama. Tā nebija pamatota, jo par atbalstu nebija paziņots. Tāpēc Vācija nevarēja paļauties uz šā atbalsta turpmāku pastāvēšanu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisija 2002. gada 13. februāra vēstulē norādīja Vācijai par iespējamu atbalsta kontroli. Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru godprātīgs uzņēmējs varēja interesēties un viņam bija jāinteresējas, vai par atbalstu ir paziņots, un šādi bija iespējams uzzināt par iespējamu atgūšanas risku ([22]). Ja uzņēmējs par to neinteresējās apzināti vai nolaidības dēļ, viņa tiesiskā paļāvība nav aizsargājama.

(91) Pretēji Vācijas iebildumam, ka Komisijas ierēdņu mutiskie izteikumi ir radījuši iespaidu, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, Komisija norāda, ka tikai tai ir tiesības pieņemt šādus lēmumus, kolēģijai uzņemoties atbildību. Turklāt tā secina, ka nav neviena Komisijas dokumenta, kas ļautu secināt par novērtējamā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

(92) Pretēji iebildumam, ka iespējamas atbalsta atgūšanas dēļ daudzi uzņēmumi varētu kļūt maksātnespējīgi, Komisija atgādina, ka atbalsta daļas atgūšana ir nepieciešama, lai varētu atjaunot *status quo ante*, t.i., situāciju bez konkurences kropļojumiem. Ja tas nozīmē, ka atsevišķi uzņēmumi nespēs turpināt darbību, tās ir tikai konkurences sekas, kas ir dabiski tirgus ekonomikas apstākļos.

(93) Atbilstīgi šajā lēmumā formulētajiem apsvērumiem ir acīmredzams, ka juridiskās noteiktības dēļ no attiecīgo subsīdiju atgūšanas atteikties nav iespējams.

(94) Tāpēc piešķirtie nodokļa atmaksājumi principā jāatgūst, ciktāl tos atzīst par nesaderīgiem ar kopējo tirgu.

(95) Lēmums attiecas uz attiecīgo nodokļa atmaksājumu un tas nekavējoties jāizpilda, tostarp jāatgūst atbalsts saskaņā ar 14. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai.

(96) Kā noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā, kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Tātad Vācijai ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai no saņēmējiem atgūtu piešķirto atbalstu, kas uzskatāms par nesaderīgu. Vācijai jāaicina attiecīgie saņēmēji atmaksāt atbalstu divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas. Atgūstamais atbalsts ietver procentus, ko aprēķina saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999.

(97) Tomēr ikviens atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo atbalsta shēmu un piešķiršanas brīdī atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas regulās, kas pieņemtas, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 994/98 vai citās apstiprinātās atbalsta shēmās, ir saderīgs ar kopējo tirgu pieļaujamās intensitātes apmērā.

(98) Komisijas pieredze kopumā liecina, ka EK līguma 87. panta 1. punkts konkrētos apstākļos neattiecas uz ļoti mazām atbalsta summām.

([21]) 2004. gada 1. jūlija spriedums lietā T-308/00 *Salzgitter AG pret Komisiju*, Krājumā vēl nav publicēts, 180. punkts.

([22]) *Deufil Gmbh & Co. KG pret Komisiju*, *ECR* 1987, 901. lpp.

(99) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004 ([23]) atbalsts, kas trīs gadu laikā nepārsniedz 3 000 euro vienam atbalsta saņēmējam (šī summa ietver uzņēmumam piešķirto *de minimis* atbalstu), neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada konkurences traucējumus vai nedraud tos radīt, tāpēc EK līguma 87. panta 1. punkts uz to neattiecas.

(100) Regulas (EK) Nr. 1860/2004 5. pantā noteikts, ka tādi paši noteikumi attiecas arī uz atbalstu, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja ir izpildīti 1. un 3. pantā paredzētie nosacījumi.

(101) Regula (EK) Nr. 1860/2004 2008. gada 1. janvārī tika aizstāta ar 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē ([24]), kurā *de minimis* atbalsta summa neatkarīgi no atbalsta veida un mērķiem tika palielināta līdz 7 500 euro vienam saņēmējam jebkurā trīs finanšu gadu periodā, ņemot vērā katras dalībvalsts maksimālās summas robežas, kas atbilst 0,6 % no gadā saražotās produkcijas vērtības.

(102) Minētās regulas 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka "šo regulu piemēro atbalstam, ko lauksaimniecības produktu ražošanas nozares uzņēmumiem piešķir līdz 2008. gada 1. janvārim, ja šis atbalsts atbilst visiem 1. līdz 4. panta nosacījumiem, izņemot prasību nepārprotami atsaukties uz šo regulu, kas minēta 4. panta 1. punkta pirmajā daļā."

(103) Minētās regulas 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka visu *de minimis* atbalstu, kas piešķirts no 2005. gada 1. janvāra līdz dienai, kad aprit seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, kurus lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē piemēro līdz dienai, kad spēkā stājas šī regula, uzskata par tādu, kas neatbilst visiem EK līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un uz ko tāpēc neattiecina EK līguma 88. panta 3. punktā paredzēto prasību par paziņošanu.

(104) Šo iemeslu dēļ Komisija par valsts atbalstu neuzskata nodokļa samazinājumu, kas nepārsniedz 3 000 euro, ja tā piešķiršanas brīdī bija izpildīti Regulā (EK) Nr. 1860/2004 paredzētie nosacījumi, tāpat Komisija par valsts atbalstu neuzskata nodokļa samazinājumu, kas nepārsniedz 7 500 euro, ja tā piešķiršanas brīdī bija izpildīti Regulā (EK) Nr. 1535/2007 paredzētie nosacījumi.

([23]) OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.
([24]) OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

VI. **SECINĀJUMI**

(105) Valsts atbalsts, kas paredzēts lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas un segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācija, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu, ir nelikumīgi ieviesusi saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem un Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu, vai ko tā vēlas piešķirt saskaņā ar Likumu par direktīvas transponēšanu, nav saderīgs ar kopējo tirgu šā lēmuma 75.–77. punktā izklāstītajā apmērā, un attiecīgajā laikposmā faktiski piešķirtais atbalsts ir jāatgūst.

(106) Visos citos aspektos valsts atbalsts, kas paredzēts lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas un segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācija ir piešķīrusi saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem un Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu, vai ko tā vēlas piešķirt saskaņā ar Likumu par direktīvas transponēšanu, ir saderīgs ar kopējo tirgu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsta shēma, kas paredzēta lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācijas piemērojusi vai plānojusi piemērot saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem, Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu un Likumu par direktīvas transponēšanu, nav saderīga ar kopējo tirgu attiecībā uz to nodokļa likmes samazinājuma daļu, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli 40,90 euro par 1 000 l šķidrajam kurināmajam, 1,87 euro par MWh dabasgāzei un 25,26 euro par 1 000 kg sašķidrinātajai gāzei.

2. pants

Valsts atbalsta shēma, kas paredzēta lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācijas piemērojusi vai plānojusi piemērot saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem, Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu un Likumu par direktīvas transponēšanu, visos citos aspektos ir saderīga ar kopējo tirgu.

3. pants

Vācijai tiek pieprasīts atcelt 1. pantā minēto atbalsta shēmu.

4. pants

1. Vācija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai 1. pantā minēto atbalstu atgūtu no saņēmējiem.

2. Atgūstamais atbalsts ietver procentus no brīža, kad nelikumīgais atbalsts nonāca saņēmēju rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai.

Procentus aprēķina, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

3. No šā lēmuma pieņemšanas brīža Vācija pārtrauc visus 1. pantā minētā atbalsta atlikušos maksājumus.

4. Atgūšanu veic nekavējoties saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, ja tās nodrošina šā lēmuma tūlītēju un faktisku īstenošanu.

5. Vācija šo lēmumu izpilda četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

5. pants

1. Vācija informē Komisiju par valsts procedūru norisi šā lēmuma īstenošanai, līdz šīs procedūras ir pabeigtas.

2. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas dienas Vācija nosūta Komisijai šādu informāciju:

a) saraksts, kurā ir minēti atbalsta saņēmēji, kuri saņēmuši atbalstu saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu, kā arī atbalsta kopējā summa, ko saskaņā ar minēto shēmu saņēmis katrs no viņiem;

b) kopējā no katra saņēmēja atgūstamā summa (sākotnējā summa ar procentiem);

c) veikto un plānoto pasākumu detalizēts apraksts, lai nodrošinātu šā lēmuma izpildi;

d) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

3. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Vācija pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz ziņojumu par jau veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem, lai nodrošinātu šā lēmuma izpildi. Ziņojumā tiek iekļauta arī papildu informācija (sk. II pielikumu) par atbalsta un procentu summām, kas jau atgūtas no saņēmējiem.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2008. gada 11. martā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

I PIELIKUMS

NODOKĻI ENERGOPRODUKTIEM

Šķidrais kurināmais

Gads	Nodokļa pamatlikme	Atvieglojums saskaņā ar MinöStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 1.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar *EnergieStG* 54. panta 2. daļas 1. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar *MinöStG* 25. panta 3.a daļas 1. punkta 1.4. apakšpunktu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar EnergieStG 58. panta 2. daļas 1. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
	EUR par 1 000 l				
līdz 31.3.1999	40,90 (1)				
no 1.4.1999	61,35 (2)				
2000	61,35 (2)				
2001	61,35 (2)	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	18,00 (5)
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)

(1) Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlikme šķidrajam kurināmajam (HEL) bija 80,00 Vācijas markas par 1 000 litriem. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(2) No 1999. gada 1. aprīļa nodokļa pamatlikme šķidrajam kurināmajam (HEL) bija 120,00 Vācijas markas par 1 000 litriem. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(3) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa) 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(4) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 205 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā (no 2006. gada 1. augusta – Likuma par nodokli energoresursiem 54. panta 3. punktā). Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(5) Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 5. panta 3. punktu Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu.

(6) Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 4. panta 1. punktu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvā 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

Dabasgāze

Gads	Nodokļa pamatlikme	Atvieglojums saskaņā ar MinöStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 3.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar EnergieStG 54. panta 2. daļas 2. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar *MinöStG* 25. panta 3.a daļas 1. punkta 3.4. apakšpunktu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar EnergieStG 58. panta 2. daļas 2. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
	EUR par MWh				
līdz 31.3.1999	1,87 (1)				
no 1.4.1999	3,476 (2)				
2000	3,476 (2)				
2001	3,476 (2)	1,308	1,84 (3)	0,328 (4)	nav saskaņota
2002	3,476	1,308	1,84 (3)	0,328 (4)	nav saskaņota
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	nav saskaņota
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 (5)	0,54 (6) (7)

(1) Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlikme dabasgāzei bija 3,60 Vācijas markas par MWh. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(2) No 1999. gada 1. aprīļa līdz 2001. gada 31. decembrim nodokļa pamatlikme dabasgāzei bija 6,80 Vācijas markas par MWh. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(3) Atvieglojumu summa saskaņā ar 2002. gada 1. augusta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 3.a daļas 3.4. punktu (BGBl. I, 2778. lpp.).

(4) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(5) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(6) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

(7) Pārrēķināta MWh (C tabula: 0,15/0,30 euro par gigadžoulu attiecībā uz bruto sadegšanas siltumu).

Sašķidrinātā gāze

Gads	Nodokļa pamatlikme	Atvieglojums saskaņā ar *MinöStG* 25. panta 3.a daļas 1. punkta 4.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar *EnergieStG* 54. panta 2. daļas 3. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar *MinöStG* 25. panta 3.a daļas 1. punkta 4.4. apakšpunktu *no 2006. gada 1. augusta*: saskaņā ar *EnergieStG* 58. panta 2. daļas 3. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
	EUR par 1 000 kg				
līdz 31.3.1999	25,56 (1)				
no 1.4.1999	38,34 (2)				
2000	38,34 (2)				
2001	38,34 (2)	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (5)
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)

(1) Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlikme sašķidrinātajai gāzei bija 50,00 Vācijas markas par 1 000 kg. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(2) No 1999. gada 1. aprīļa līdz 2001. gada 31. decembrim nodokļa pamatlikme sašķidrinātajai gāzei bija 75,00 Vācijas markas par 1 000 kg. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

(3) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(4) Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 205 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

(5) Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu 6. panta 3. punkts.

(6) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

II PIELIKUMS

Informācija par izmaksātajām, atgūstamajām un atgūtajām atbalsta summām

Atbalsta saņēmējs	Saskaņā ar shēmu izmaksātā atbalsta kopējā summa (*)	Atgūstamā kopējā summa (*) (pamatsumma)	Jau atgūtā kopējā summa (*)	
			Pamatsumma	Procenti

(*) Valsts valūta miljonos.